

Fredag 11 januari

12 - 18 januari

VB:s kalendariet över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar fortsätter i regel på sista sidan. Interna möten återfinns i mötespalten på sista sidan. Uppgifter till spalten sänds till Veckobladet, Bredg. 28, 222 42 Lund eller lämnas per tel 13 82 13 (AXE). **BIO Södran** fre, lör, sön 18.30 "Tecknarens kontrakt" 21.00 "Arkitektens mage". **MATINE** sön kl 14 "Nallar och människor". Ons o. tor 18.30 "Arkitektens mage" tor kl 21 "Fula, skitiga och elaka". **Kulturen** Lör 14 Lundahistoria på Kulturen. Kl 15 Två Lundahem på Kulturen-arbetarbostaden och Thomanderska hemmet. Sön kl 14 Ingrid Schrekewius på Kulturen om Franska revolutionens mode. **Surabaya-Johnny** - nattliga sånger av Kurt Weill, med Camilla Staern sång, Lars Göran Dahl klaviatur och Anders Hagberg flöjt och klarinett. Ett sceniskt framförande i kammarmusikformat från Stora Teatern i Göteborg. Kl 19.30 på Konstmuseet. Arr: Lunds Kammarmusiksällskap/Musik- och teaternämnden. **Stadsteatern** startar sin säsong fred 19 jan med en pjäs för ungdomar: "I väntan på Godot" (Teater 23, Malmö) **Stadsbiblioteket** Ons 19.00 i Hörsalen: "Rosens namn", Ecos världsbästsäljare med Sean Connery. Fr 15 år. Fri entré. **Smålands** Lör RFSL har kvinnofest 20-02. Middag och Disco à la Anna. Mån Expen öppen vard 12-15. Inskrivning 11-17, kaffe, bullar, info o. musik. Tis, som månd + "Denken"-kurs i puben 19.00 Focaults maktbegrepp. Ons som månd + Bostadsexpen öppen 17-19. Tors som månd + i trevlig miljö med bra (?) personer. Expen också öppen 16-19. Bostadsexpen öppen 17-19. Rockgarderoben öppen 18-20. Pub med SelfMadeMan 21-01. Medl. kort kan köpas på expen dagtid. För vidare info se nästa Veckobladet lunds bladaste tining. **LUKRIST** (Kristna Studentrörelsen i Lund) är en ekumenisk studentförening. De har programkvällar varje torsdag på Kyrkogatan 4 (ovanpå bokhandeln Arken). **Amnesty International** Tisd 17-19. Öppet hus på Magle st Kyrkog 6.

Råd till arbetsledare:

Lämna din kropp

Alla arbetsledare och skyddsombud inom kommunen har under hösten deltagit i en arbetsmiljöutbildning, vilken även kommer att fortsätta under våren. Bland arbetsledarna utsågs cirkeledare, som fick specialträning under två internat i mellanskånsk miljö.

Fin kursgård, två representanter från ABF respektive TBV samt en av kommunen anlitad konsult skulle göra oss till bra studiecirkelledare.

Vad fick vi då lära oss, vi som var med och är ansvariga för arbetsmiljön?

Vi fick bl.a. lära oss

- att göra oss osårbara genom att tänka, att kritik som riktas mot oss faller tillbaka på den som kritiserar oss.
- att leva här och nu och inte rota i det förflutna och inte heller oroa oss för framtiden.
- att sträva mot att bli mer andliga. För anden är det friska hos oss: "Finns det någon som haft upplevelsen att lämna sin kropp", frågade konsulten? Ingen svarade ja, men det vore kanske något för de som har tunga och slitsamma jobb?

Vi blev påverkade och lockade av denne andlige konsult och några av oss fortsatte sedan att träffas i syfte att öka vår andlighet.

Lite brydd är jag dock över kommunens röd-gröna majoritet. Vilken typ av arbetsledare vill de röd-gröna ha? Vi fick lära oss att tänka hälsosamt och positivt. Är det bara när det är borgerligt styre som de anställda ska vara oppositionella?

Som arbetsledare har jag under hösten deltagit i ytterligare en utbildning. En kurs för de som är arbetsledare för städpersonal. Av kommunens städkonsulent, som är man, fick jag lära mig att instruera en nyanställd/vikarie, hur man t.ex. städar en toalett. Ju lättare det blir att få jobb desto svårare blir det att rekrytera folk, som vill städa. Många av de som idag är anställda som lokalvårdare har besvär med nacke, axlar och rygg. Många och långa sjukskrivningar bland lokalvårdarna leder till att det ofta är nya vikarier som ska läras upp, så detta var en av arbetsledarna mycket efterlängtd utbildning.

Men är det egentligen inte arbetets innehåll för lokalvårdarna som borde ändras?

Utifrån min kommunistiska människosyn har jag en idé om att städarbete bör delas solidariskt av alla. Det är fel, att vissa ska tvingas använda hela sin arbetsdag till att göra rent. Vi bör sträva mot jämlikhet även när det gäller nedslitande och utvecklande arbetsuppgifter.

Någon större framgång har jag inte rönt med mina idéer, men jag tror att verkligheten kommer att hinna ifatt dem. Redan idag är det så, att vi ibland på mitt jobb får välja mellan att ha det ostädad eller att själva ta ett tag med dammsugare och mopp.

Kommunens städkonsulent hade bjudit in en konsult från ett företag, som visade hur man kunde hålla rent bara genom att putta med pekfinger på en speciell kvast och då skulle minsann inga axlar och ryggar bli onda.

Fungerar inte heller denna metod får vi väl visa den andliga vägen för våra städare. Anden kan kanske radiostyra kroppen in i vinklar och vrår...

Vår städkonsulent hade även bett en man från Yrkesinspektionen att komma. "Det största arbetsmiljöproblemet är fega arbetsledare", sa denne Y-man. Det kändes plötsligt väldigt ont om luft i utbildningslokalen. Skulle vi vara största problemet?

På sjuttio-talet var det självklart att arbetsledaren skulle vara solidarisk med de anställda. På åttio-talet betonades det att han/hon var arbetsgivarens förlängda arm och nu på nittio-talet, vem är han/hon då? Ett problem, en nydanare eller en andlig guru?

A-S L

Välkomna åter,

kära VB-läsare! Nu kommer vi att ses varje vecka fram till sommaren (med undantag för ev helger). Vår slogan inför den nya säsongen lyder som vanligt "Erfarenhet och förnyelse". Och skulle vi själva ha svårt med den senare leden så ser världen och historien till att blåsa in nyheter i spalterna.

1989 visade att vad som helst kan hända. Följ den spännande utvecklingen i Veckobladet!

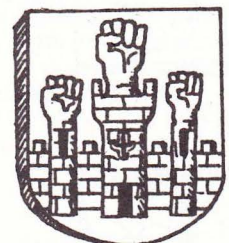
Konstchefer

Bo Nilsson blir ny konsthallschef i Lund, berättar morgontidningarna. Nämnden har visserligen inte fattat beslutet än men utnämningen sägs vara förankrad i alla partier, vilket Mats Nilsson (vpk) bekräftar för sitt partis del.

"Bo Nilsson står för en korrumperad konstvärld", säger Uno Kampmark i Arbetet, en där rollen av gallerist, kritiker och rådgivare och konstspekulerande miljonärer flyter samman, och hänvisar bl a till Nilssons verksamhet som kritiker i SDS. Hur kan s-politiker stå bakom en sådan utnämning, frågar han.

Kampmark är själv kontroversiell. Men VB-redaktionens egna intryck och insatta personers kommentarer styrker bilden av Bo Nilsson som en esoterisk och trendig konstman, i en tid när trenderna har gått i en tvivelaktig riktning. Den rollsammanblandning som Kampmark talar om bekräftas också.

"På en punkt är Bo Nilsson mycket tydlig", står det i Sydsvenskans intervju med honom. "Konst kan inte ha en politisk färg." Med honom som chef hade konsthallens (fina) utställning om arbetet i konsten förra våren nog inte blivit av.

Även Malmö konsthall har just bytt chef. Den nye är Sune Nordgren som för ett antal år sen ritade den fina vinjetten härovan åt vpk Lund.

ANSER...

Nu eller aldrig?

Sällan har en vpk-kongress i förväg rönt så stort intresse som den i maj månad stundande. Diskussionen inför kongressen gäller nu inte bara namnfrågan, utan också partiets program, som antogs för endast tre år sedan. Därmed också sagt att diskussionen även – och framför allt – gäller vilken typ av parti Vpk skall vara.

Vpk Lund har som vanligt laddat upp med en kongressförberedande grupp. Just nu diskuterar gruppen motioner som gäller biltrafik (en av kapphästarna i Vpk Lund), frågan om kommunismen (i dess egentliga bemärkelse) över huvud taget är möjlig att uppnå i den verkliga världen, eller kanske mera hör hemma i religionens sfär, samt förslag om att Vpk nästa kongressperiod skall verka utan partiprogram, för att klart markera brottet med den tidigare traditionen. Därmed skulle partiet få tid att i lugn och ro diskutera sig fram till hur omvandlingen till ett brett socialistiskt vänsterparti ska gå till. Och så är det förstås densjälvklara namnbytesmotionen som bearbetas.

Av hävd har lunda-vpkarna lagt ner stor möda på kongressarbetet. På 70-talet, var Vpk Lund en liten, förkättrad minoritet vid kongresserna. Efter hand har opinionsläget i partiet svängt och den öppna, demokratiska socialistiska politik som varit Vpk Lunds kännetecken har fått en allt bredare förankring.

I dag, när praktiskt taget hela partiet diskuterar namnbyte och en breddning av partiet, kan det synas som om halva segern är vunnen. Den som tror så tar grovt miste. Fortfarande är motståndet mot en omdaning av Vpk starkt på många håll, inte minst i partiledningen. Vpk Lund måste därför fram till kongressen ägna stor uppmärksamhet åt kongressförberedelserna. För så vitt vi kan se är kongressen avgörande, inte bara för Vpk utan för den svenska vänsterns framtid.

Vpk Lund, styrelsen

ANSER...

Fukten dryper från de avbarrade grenarna i den lilla kväveskadade grandunge dit vi förlagt den sedvanliga nyårsavstämningen. Muntert sprakar emellertid den lilla brasan och konversationen flyter lätt efter kvällsgröten.

Lucifer: Grüss Gott, und gute Fortsetzung! Jag ser fram mot ett år då avspänningssträvandena resulterar i en nytändning för överskottsförsäljningen i Löddeköpinge.

Grr: Jaja, det är väl lika gott att vänja sej vid det stortyska redan i början av det nya decenniet. En av senhöstens intressantaste texter var den av Philip Moding på SSK där han spekulerade i vad det nya politiska läget i Europa betyder för oss sydvästskänningar. T ex blir Berlin åter en magnet för resor och transporter – Öresund och leden till Travemünde blir mindre angelägna medan det behövs dubbelspår till Trelleborg och ny färjehamn på Rügen. Fast västtyskarnas pengar och energi kommer att kanaliseras österut så vi får sköta utbyggnaden med egna resurser.

L: Per T Ohlssons mästrende ledare i Sydsvenskan om läget för Skåne har, tycker jag, också efter hand fått en allt mer optimistisk ton och kommunalpolitikerna i Trelleborg verkar också andas morgonluft. Och vi lite äldre som slet med tysk-läxorna får väl nu sägas ha en komparativ fördel. Vad gäller Röda Kapellet måste det också anses stå väl rustat med sin rika repertoar av äldre tyska marscher.

G: Ach ja. Allmänt sett är det nog många gamla kunskaper som vi själva trodde var förlagade men som nu blir till nytta för oss som hade förmånen att gå i den gamla lärdomsskolan. Ta begreppet geopolitik eller kunskaperna i marin krigföring. När Östersjöområdet ökar i betydelse måste rimligen också den svenska marinen göra det, och jag hoppas mycket av VBS sjömiliterare medarbetare framöver. Men nu håller vi visst på att halka utanför kommunens gränser.

L: Jo, men det måste anses oundvikligt ett årsskifte som det här. Julen med sändningarna från Rumänien var som att se franska revolutionen utspelas live på TV.

G: Franska revolutionen smittade ju av sej runtomkring. I Uppsala bildades det något slags reformsällskap som skälade för den men i Lund märktes ingenting, säger historikerna. Kommer dagens lundabor bara att se omvälvningarna på kontinenten som ett piggt teveinslag bland

Dialog i dimma

många andra eller ska sinnena förändras? Vi i VB har ju liksom Per T Ohlsson längre drivit tesen att Skånes ekonomiska stagnation har lett till andlig urartning och politisk betydelselöshet. Jag ser inget som kan ändra på det i brådrasket. Gör du?

L: Jag tror ingen är opåverkad av höstens händelser i Östeuropa, men då menar jag kanske mer politiskt. Vad gäller Skåne tog dess storhetstid slut på 60-talet och det förbluffande är väl närmast att det tog så lång tid innan folk började erkänna det. Men, om vi nu ska gå in på det lokala, Lund blomstrar som aldrig förr, åtminstone materiellt. Det måste vara ett rent nöje att vara kommunalråd i den här stan.

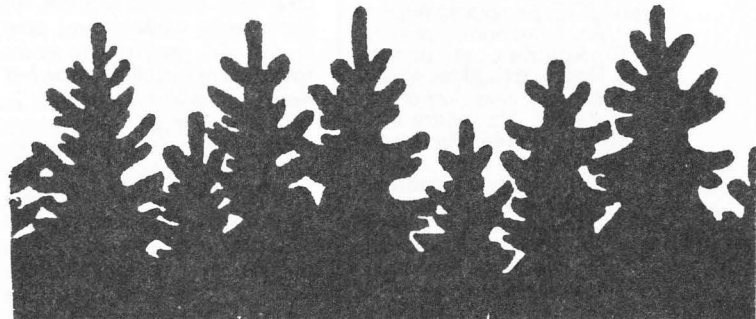
G: Ja, det är sannerligen märkligt att man inte ser Claes Göran Jönsson le oftare. Om jag vore kommunalråd skulle jag representera och vara ute mer på trevliga krogar – hur skulle jag annars kunna göra av med den feta lönen? Jag skulle t ex bjuda in ledande representanter för mp och vpk till en intim sittning i ett bakrum på Storkällaren och säga ungefär så här: Lund är fantastiskt och det blir allt fler som inser det. Ni är tveksamma till expansionen men vid det här laget borde ni inse att den kommer era tyckanden förutan, och att det är bättre att vi styr den än att borgarna gör det. Jag ställer upp på spårväg till Dalby, men då behövs det folk som stiger på halvvägs för att inte ekonomin ska bli för eländig. Jag kan svälja trådbussarna också men det fordrar ett expanderande skatteunderlag. Gå med på expansionen så får ni de nya spårren. Mp kan förresten få ordförändeposten i gatu- och trafiknämnden också – Lars Åström kan väl bli nåt i kyrkofullmäktige.

L: Jag kan bara svara för mig, men jag kommer att slåss som en tiger mot Hardebergastaden och minst av allt ska den byggas för att legitimera en spårväg till Dalby. Men visst ser kommunalrådet Jönsson bekymrad ut,

utom när jag såg honom hand i hand med Erik Penser på Ideon häromveckan. Det har ju nu gått ett år sen maktskiftet, och nog finns det fortfarande ett behag och en lätthet över stämningen i stan. Borgarnas missnöjeskampanjer på Sydsvenskans insändarplats nådde aldrig utanför deras egna led och i ett antal miljöfrågor har de grävt ner sig i omöjliga positioner. Jag ser med förväntan fram mot en valkampanj där moderaterna och Gun Hellsvik ska försvara sin obstruktion mot vpk:s Bilfria vecka. Borgarna mår uppenbart illa av inte sitta vid makten i Lund, ungefär som när sossarna tvingades lämna kanslihuset 1979. Själv har jag noterat ett nytt förgrämt drag kring munnen på Lars Bergwall (c) och det är sånt som värmer.

G: Bilfria veckan tycker jag vi ska dra ett streck över. Du såg hur det gick med den bilfria lördagen i Göteborg strax före nyår: spårvägen miste en dagsinkomst men hade inte fler passagerare än vanligt, och på alla bilvägar runt själva stadskärnan var det full rulle. Nu får det vara nog med enkla symbolhandlingar på trafikområdet. Fast det värsta är ju att jag inte tror på något annat heller. Genom utomparlamentariska hot har bilisterna på mindre än en vecka fått upp milersättningen från 12 till 25 kr, och Kenneth Winsborg i Dalby fick vid bilriksdagens uppvaktning regeringens löfte att det inte ska komma några nya pålagor under mandatperioden. Här i stan vill Larry Andow bygga bilväg över Rinnebacksravinen och visar sej därmed som löftessvikare i klass med Sten Andersson, han med "vapenbyken ska tvättas offentligt". Turerna i barnomsorgsfrågan ska vi bara inte tala om. Med såna motsättningar i politiken blir det bekymmersamt för Jönsson. Fast å andra sidan lär vpk gå fram igen, och det är ju huvudsaken.

L: Nej, det är det faktiskt inte. Den tiden är förbi då jag kunde utvinna någon skadeglädje över att det kommer att gå rejält åt helvete för socialdemokraterna,

för det gör det. För det första: vi har den sämsta socialdemokratiska regering landet någonsin haft och den senaste utbildningen talar sitt språk. Sen har vi runtom i landet en upplösning av den politiska moralen som jag inte trodde vara möjlig. I socialdemokratiskt ledda kommuner uppmanar man sina invånare att göra förskottsbetalningar för att lura staten. Jönsson här i stan ser så vitt jag förstår med välbehag stan få ränteinkomster och jag har hört glunkas om någon sorts bisarrt arrangemang med ett leasingbolag som stadens förvaltningar använder för att komma undan kostnader. Och inte har jag hört vpk-arna i kommunledningen ha några invändningar. Mitt i allt detta kommer så det missnöje som redan håller på att sprida sig när löntagarna får betala en femma mer för lunchen på jobbet och detta en månad innan de får sin skattelindring som för de flesta är en usel hundralapp. Och så kommer bensinskattehöjningen i mars med ett pris på över sex kronor liter. Hyran stiger med värmekostnaderna och sen börjar konjunkturerne att vackla. Jag förutspår att regeringen kommer att avgå innan årets slut. Då har jag ändå inte nämnt LR:s oegennyttiga och rättmätiga kamp för bildning och kultur som väl bara kan accelerera efter den imponerande kampanjstarten i november.

G: Professor Lewin har just sagt att lärarnas tragna bildningsarbete skapat en allmänhet som är så politiskt upplyst att det inte längre behövs några partier. Är det partigångaren som sticker fram bockfoten i dina ständiga nälstick mot lärarna?

L: Lewins artikel var intressant, historien är ju faktiskt inte slut och den parlamentariska demokratin som nu går segrande fram i halva Europa tycks ju atrofieras i vårt eget land - nog är det politiken snarare än något

Sven Bertil Persson:

Sänk inte ambitionsnivån!

Lunds socialdemokrater är av den följsamma sorten. När Ingvar Carlsson säger att löftet om full behovstäckning i barnomsorgen 1991 bara var en målsättning, som nya förutsättningar tyvärr gjort det omöjligt att realisera, är Claes-Göran Jönsson och Margareta Dovsjö inte sena att följa upp partiordförandens nya signaler. De är beredda att på det lokala planet bidra till att svika vallöfena. Sven Bertil Persson:

– Att redan i början av 1990 kasta in handduken är alldeles för defensivt, kommenterar socialnämndens vice ordförande Sven-Bertil Persson (vpk). Visst finns det stora problem i sammanhanget, men att redan nu ge slaget förlorat är farligt. Det allvarligaste problemet är bristen på personal. Här är det svårt för kommunalpolitikerna att göra något. I den nya statsbudgeten annonseras en utökning av utbildningsplatserna, men vi vet inte var de kommer att läggas. Det är väl inte alltför djärvt att gissa att de i första hand kommer att gå till Stockholm, där läget är allvarligare än här. Lokalbristen är däremot ett problem vi kan lösa i kommunen, om viljan finns. När socialdemokraterna överbetonar svårigheterna innebär det i realiteten att de sänker ambitionsnivån. Det kan jag inte acceptera, slutar Sven-Bertil

enskilt parti som har gått förlorande ur åttitalet. Och nog har det varit komiskt att läsa decennieskifteskrönikorna i tidningarna: den bild som tecknas av ett årtionde där rika blivit rikare och fattiga fattigare låter som den grävsta vpk-propaganda från omkring 1985 och nu är alla plötsligt ense med oss. Tråkigt nog tycks ingen skicka blommor och tacka oss för vår upplysande verksamhet.

G: En norrländsk lantbruksdirektör har föreslagit att vpk ska upplösas och vi kunde alltså gå i bräsch för den nya svenska demokratin. Sen kunde du och jag fortsätta som fria politiska debattörer, när vi inte bedriver privata terroraktioner på Lunds gator eller leker valutasvin nere i det nygamla Tyskland. Sannerligen, det blir ett skojigt nitittal!

Stämningen blir alltmer upprymd i det trivsamma vindskyddet. Åtskilligt mer virke kastas på elden och man börjar se ansatser till en lokal avskogning. Fast är inte granen en främmande fågel i den skånska floran?

Små notiser om stora gärningar

Kulturloppen genomförda

Så är då jul- och nyårshelgerna genomlevda och de två kulturloppen avklarade. Vintern har ju varit mild hitintills så kyla och snö blev inga problem, men deltagandet i Ekelundsloppet på julafton blev ringa. I själva verket var det bara en person som sprang halva loppet från Örtofta. Dock mötte vederbörande en bilburen kamrat som tycktes tacksam över att traditionen ändå upprätthölls.

Bättre blev det med Bugge-Wicksell på nyårsaftons morgon. Det genomfördes av sex löpare och en cyklist. Tre debutanter kunde noteras. En av dem kom ändå från Göteborg. Denne fjärran gäst uppskattade just den här föreningen av kultur och motion. Avslutningen med mousserande vin och saffransbullar bedömdes också som ett motionspolitiskt framsteg.

Nybyggen

Behovet av inomhushallar i Lund är stort. Skolorna behöver förstås lokaler, liksom hävdvunna sporter som handboll, basket, tennis och badminton. Under det senaste decenniet har också intresset vuxit lavinartat för gymna, inomhusfotboll och bandy.

Under den nya majoritetens styre har det börjat hända en del. I mars kommer den nya EOS-hallen vara klar och blir ett tempel för basket, men som också löser Strömbergsskolans gympaproblem. Under detta år kommer också Vipeholmsskolans idrottsanläggning kunna invigas. För några dagar sedan kunde herr och fru Andersén inviga tillbyggnaden av Gerdahallen med förbättringar av omklädningsrummen, en gymnasal och ett komplett styrketräningsrum, med en mångfald maskiner. Långt framskridna planer finns att låta Lugi bygga en hall på öster i samarbete med Vikingaskolan och fritidsgården.

Ytterligare hallbyggnadsplaner finns men det som har nämnts här ovan bör vara nog för att övertyga de fåkunniga om att kommunen nu visar prov på handlingskraft. Tendensen är att sprida hallarna i stan, att ge lån till föreningar, som står för skötseln, och som hyr ut hallarna till skolorna. Publikhallstanken har fått ge vika för behoven i de olika kommundelarna.

Sportred.

Bordlägg målsättningen

Partistyrelsen har nu antagit ett förslag till nya stadgar som verkar innehålla en rad förbättringar i förhållande till den gamla. En ömtålig paragraf är dock ettan som rymmer partiets målsättning. Här har man gjort kraftiga nedskärningar i texten och tagit bort sådana övermodiga tankar som att just vpk är arbetarklassens parti och att det skulle finnas en sorts vetenskaplig socialism som partiet kan luta sig mot. Men trots förslagsställarnas ambitioner att vara kortfattade (endast 16 rader återstår) blir det som är kvar synnerligen kontroversiellt, om vpk som Werner, Hermansson och många andra hoppas, utvecklar sig till ett brett vänsterparti.

Det står t ex att "Partiets målsättning är det klasslösa kommunistiska samhället". Men hur ska icke-kommunistiska vänstern kunna acceptera denna målsättning? F.ö. är det så säkert att vi inom dagens vpk vill avskaffa familjejordbruk, självständiga hantverkare, affärsidkare, konsulter och annan småborgerlighet? Tror vi över huvud taget på en slutgiltig lösning?

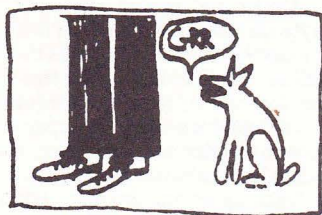
Östeuropa visar att kollektiva ägandeformer inte garanterar inflytande och än mindre välstånd för arbetarklassen. Därför är formuleringen "...folkets gemensamma ägande av produktionsmedlen" inte speciellt klargörande. Det är möjligt att progressiv arbetsmarknadslagstiftning, miljölagar, starka fackföreningar, politisk demokrati, heltäckande socialförsäkringar och effektiv produktion är viktigare faktorer för folkets flertal än just ägandeformen. Kanske det är så enkelt att den kombination av stark offentlig sektor och blandekonomi som finns i Sverige är en ganska bra utgångspunkt för ett fortsatt reformarbete och att vi varken behöver "störta kapitalismen" eller "bygga socialismen".

Vad vänstern vill i framtiden beror på medlemmarna och inte någon sakrosant teori som några gubbar formulerat under 1800-talet, kan man hoppas. Därför kan § 1 i stadgan utgå i väntan på en breddad vänsters ställningstaganden.

Finn Hagberg

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

90 grader

Ulf Nordqvist heter en man med ett egendomligt och högst personligt rörelsemönster. När han promenerar på en trottoar och ska korsa en sidogata går han inte rakt fram, vilket skulle vara det naturliga. Nej, först går han sex meter rakt åt sidan, därefter korsar han gatan, och sedan återtar han sin gamla kurs med hjälp två nya nittigraderssvängar.

Nu är denne Nordqvist inte vem som helst utan gatuchof i Lund. Därmed har han förmånen att kunna arrangera övergångsställena precis som han vill ha dem. Ett nytt sådant efter denna modell har t ex anlagts vid St Petri kyrkogatas mynning i Bredgatan.

Allmänheten, som inte har Nordqvists rätvinkligna gångart, fortsätter visserligen att gå rakt fram. Men blir den påkörd i gatukorsningen är det dess eget fel!

Över gatuchofen sitter formellt en nämnd av politiker som ska representera denna allmänhet. Men politiker ska ju inte lägga sej i småttigheter utan se till de stora linjerna. Så snart är stan inrättad efter Ulf Nordqvists huvud: höger om! vänster om! vänster om igen! höger om! – som schemat t ex blir om man kommer från norr och ska in på Konditori Lundagård.

Grr

Trendbrott

Under hela åttiatalet sjönk Veckobladets upplaga. På tre år, 1981-84, med så mycket som 40 procent. Så småningom stabiliserades nedgången på en lägre nivå. Vid slutet av decenniet hade upplagan mer än halverats.

Nu, vid ingången till det nya decenniet är den trenden bruten! För första gången på tio år ökar upplagan igen. 1979 var ökningen 300, 1989 3 exemplar.

Gatuvåldet på Laboratoriegatan

Jag bor vid Laboratoriegatan och har tillsammans med mina granar i många år reagerat på problemen kring uppfarten till Domus parkering.

I förra numret av VB berättade signaturen Gr om avgaseländet där och om hans och min gemensamma aktion på nämnda gata.

Jag har sedan ett par år tillbaka varje lördag ägnat tid åt att berätta för de köande bilisterna om vilken miljöfara de utgör då de inte slår av motorn medan de köar. Jag brukar upplysa om de gällande reglerna vid köbildning och oftast får jag igång en givande diskussion om problemen med bilismen. Dock inte alltid, somliga tycker att jag är en besvärlig kärring som lägger mig i det som jag inte har med att göra. Mest är det karlar i övre medelåldern som häver ur sig sänt. Men de flesta är som sagt villiga att lyssna och diskutera och lovar att nästa gång överväga att ta bussen till stan eller parkera t ex i Professorsstan och på köpet få en fin promenad genom Botan.

Ca 20 bilister 40 lördagar om året pratar jag med. Det innebär att jag under ett år når nästan 800 människor med mitt budskap. Det är kanske en miss i Mississippi i miljösammanhang men förhoppningsvis pratar en del av dessa människor med sina grannar, vänner och arbetskamrater om hur illa det är och som droppen urholkar stenen...

Jag uppträder alltid vänligt därför att jag då får kontakt med bilisterna och därmed möjlighet att påverka.

För ett par lördagar sedan fick jag alltså hjälp av VBs utsände. Till min stora bestörtning upptäckte jag att jag hade fått sällskap av en fanatiker. Han uppträdde som en rasande furie. Han bankade på bilrutor, slog i biltaken, gep hotfullt tag i vindrutetorkare och skrek åt vettskrämda bilister: "Är du från Sjöbo din jävel, eftersom du är så korkad att du inte kan läsa?"

Förutom det miljövåld som varje dag förekommer på Laboratoriegatan tillkom nu ytterligare våld. Ett, som jag bedömer det, onödigt och till intet gott ledande våld.

I förra numret av VB kunde jag så läsa att jag är att betrakta som en hycklare som vill ha rent på den egna gatan men inte tar konsekvenserna i större sammanhang. Till detta vill jag

säga:

Jag är delägare i en bil (vi är tre hushåll som utnyttjarden).

Denna bil undviker vi i görligaste mån att köra i innerstan. Jag parkerar den i Professorsstan eftersom det där, bland de stora villaträdgårdarna, inte lika lätt blir avgaser som i de smala gatorna där jag bor.

Man kan naturligtvis som Gr se det som en fråga om framför vems dörr man först ska sopa rent. Det brukar vara den egna. Gr skriver vidare att han fann det både lärorikt och roande att göra mig sällskap. På vilket sätt.

Jag hoppas att han lärde sig att det finns andra, mindre burdusa sätt att tackla bilismen.

På vilket sätt jag roade honom får gärna bli en obesvarad fråga.

Jag har inget dåligt samvete för mitt bilinnehav såsom Gr skriver att jag erkänner. Möjligen sa jag så, efter den avhylling han bestod mig då han fick vetskap om att jag ibland kör bil, men det var i så fall i rena förskräckelsen inför hans ilska och oersonliga fanatism vad gäller bilismen.

Jag tycker att bilismen ska bort från innerstan, jag kommer att fortsätta ställa krav på en lösning av parkeringsförhållandena på Domus och jag kommer fram till dess att fortsätta min aktion på Laboratoriegatan på mitt sätt. Är det någon mer som också tror på mänskliga möten och att samtal mellan människor på sikt kan leda framåt är hon eller han välkommen att göra mig sällskap.

Agneta Nordberg
tel 126772

Kort kommentar

På åtminstone en punkt stämmer inte Agnetas rapport. Jag svär inte åt obekanta personer, om de inte svär åt mej först.

Svor gjorde hon inte, damen i den sobra pälsjackan med den ännu sobrare bilen. Men hon svarade: "Jag ska säga att jag är lika mycket värd som ni!"

Det var ingen replik som jag hade väntat mej och jag har grubblat på den efteråt. Jag har kommit fram till att det bara finns en förklaring på den: Hon var från Sjöbo!

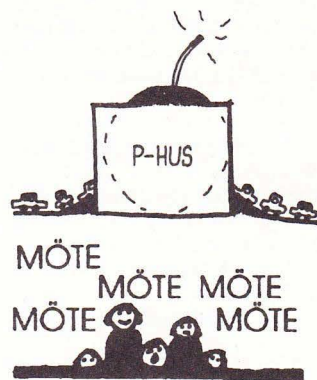
Gr

P-hus i Galten?

Det börjar bli hög tid att planera vad som ska ske i kvarteret Galten, när SJ-bussarna försvinner därifrån. Om de nu försvinner, ty MLT, dvs länsstrafikbolaget, vill ha dem kvar i minst ett år. Risken är stor att de blir kvar för gott, och att satsningen på en ny bussterminal vid stationen blir helt förfelad.

Vad värre är, det finns risk för att det också kan bli ett P-hus i kvarteret. Ett förslag att ett P-hus ska ingå i programmet för detaljplanen kan nämligen komma att läggas fram vid byggnadsnämndens möte i februari. Om inte lundaborna inser att vi ska ha en bilfri innerstad och att kommunfullmäktige faktiskt har sagt nej till fler P-hus i stadskärnan!

Tho

MÖTE
MÖTE MÖTE
MÖTE MÖTE MÖTE

Vpk IF Träning Lerbäcksskolan lö 13/1 kl 15-17.

HANNAS FLÄKT Sö 14/1 kl 17.30 Rep på Palaestra för spel lö 27/1.

RÖDA KAPELLET. Sö 14.1 kl 18.45 första värre på Kapellsalen. Vi övar "Cirkus" samt käckä låtar inför spel vid Lilla Teaterns invigning lö 20.1 (kl 11, boka in tiden!).

KOMPOL sammanträde mån 15/1 kl 19.00. Förberedelse av kommunstyrelsen.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Rune Liljekvist, Gunnar Sandin och Lars Svensson.

Kontaktredaktörer för nästa nummer Lars Borgström, tel 131975 och Lars Svensson, tel 123501.